

"Ο υπουργός Οικονομίας έτριβε τα χέρια του από ικανοποίηση. Οι επενδύσεις στις οικοδομές αυξάνονταν . Ο τζίρος του εμπορίου αυξάνονταν με διπλάσιους ρυθμούς σε σύγκριση με τον πληθωρισμό, η βιομηχανική παραγωγή αυξάνονταν σε πραγματικούς όρους , η ανεργία είχε σπάσει το ιστορικό χαμηλό του 3% ενώ τα δημόσια ταμεία ξεχειλίζουν από τόσο χρήμα ώστε το «όνειρο» του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού να είναι πολύ κοντά στην πραγματικότητα". Ναι , με τα σημερινά δεδομένα η παραπάνω περιγραφή θα μπορούσε να αποτελέσει ένα κινηματογραφικό σενάριο . Το σίγουρο είναι ότι σήμερα η ελληνική και η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται πολύ μακριά από αυτή την προοπτική. Όμως το ζητούμενο για όλους τους υπουργούς Οικονομίας σε ολόκληρο τον κόσμο είναι πως η πραγματική οικονομία θα βρεθεί πιο κοντά σε αυτή την προοπτική με ειρηνικά μέσα. Η κρίση του 29 , αντιμετωπίστηκε με αύξηση των δημοσίων δαπανών , με μεταβιβαστικές πληρωμές και με ευέλικτα προσαρμοσμένη φορολογική πολιτική. Τριάντα χρόνια αργότερα , οι όψιμοι επίγονοι του Κένυς μπερδεύουν την οικονομική πολιτική με την πολιτική δημοσιονομικής εξυγίανσης. Με άλλα λόγια κάνουν το ακριβώς αντίθετο από αυτά που εφαρμόστηκαν στην δεκαετία του '30. Η ανάκαμψη της οικονομίας πραγματοποιείται στην παρούσα φάση, με συνδυασμένες παρεμβάσεις που θα στοχεύουν στην τόνωση της ζήτησης και στην βελτίωση του ψυχολογικού κλίματος . Στην αγορά ακινήτων για παράδειγμα , το ζητούμενο δεν είναι το "κτίζω" αλλά το "ζητάω". Τα αποτελέσματα που είχε η άκριτη μεγέθυνση της αγοράς κατοικίας ήδη γίνονται φανερά ακόμα και στους αδαείς καθώς η υπερβάλλουσα προσφορά είναι μία από τις αιτίες που έχει μπει φρένο στις επενδύσεις σε κατοικία. Οι άλλες αιτίες θα πρέπει να αναζητηθούν στην υποχώρηση της ζήτησης που συνδέεται με το υψηλό ποσοστό της ιδιοκατοίκησης, στην μείωση των χορηγήσεων, στην δαιμονοποίηση της ιδιοκτησίας αλλά και στο αρνητικό ψυχολογικό κλίμα. Έτσι λοιπόν το ζητούμενο δεν είναι να κτίσουν περισσότερα σπίτια οι εργολάβοι αλλά να τα πουλήσουν. Το ίδιο ισχύει και με τα επαγγελματικά ακίνητα όπου το ζητούμενο δεν είναι να κτίζονται κτίρια γραφείων και εμπορικά κέντρα αλλά να υπάρχει ζήτηση ώστε να μη μένουν ξενοίκιαστα. Και κάτι ακόμα . Κάθε φορά που η ιδιοκτησία θα βρίσκεται αντιμέτωπη με την προχειρότητα τόσο θα περιορίζεται η ζήτηση. Αυτή την απλή διαπίστωση φαίνεται ότι είτε την αγνοούν είτε την απεχθάνονται. Οτιδήποτε όμως και να συμβαίνει το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν έχουν την εξουσιοδότηση να ισοπεδώνουν την περιουσία των ελλήνων.